

NORE-NYTT

Villa Nore, Mysen, 2008

Nr. 2 – 2008 • 1. des. • Utgivelse nr. 37 • Årg. 18

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ØSTFOLD

Veteran-juveler

Side 5-8

Frodig julemesse

Side 19

Adventstiden

Så er den snart her igjen. Den kommer til samme tid hvert eneste år en stund etter at fuglene i store flokker har tatt fatt på sin lange reise sør-
over. De trekker mot varmere land der de fortsatt finner åpent vann
og der snø og is ikke legger seg som et ugjennomtrengelig dekke på
vann, elver, skog og mark, slik som snøen og isen gjør her hos oss.

Det er akkurat dette hvite dekket vi elsker å skue når vi har satt tiden
en time tilbake og skumringen setter inn tidligere på ettermiddagen
enn den pleier å gjøre. Mørket kommer sigende nesten før arbeidsda-
gen er slutt. Kulde og is danner nydelig rim på busker og trær og det
blinker vakkert i snøkrystallene mot lyset. Det setter oss i en egen
stemning og hjelper oss å gjøre disse mørke, korte dagene litt lysere og
litt lengre. I nyere moderne hus med store vinduer i tak og på skrå
vegger fanges snø og is opp og danner de nydeligste mønstre og bil-
der. En titt på slike naturens underverk kan gi ro på en ellers stres-
sende hverdag.

Noen dager faller snøen ned i store laver og danner et tykkere og my-
kere teppe på bakken. Barna elsker det. Da er det ut for å ake og leke
og base i snø. Snømenn og snølykter dukker opp i barnehagene, og
tykk-kledde barn roter rundt omkring og lager mønstre i snøen. Sam-
tidig tar de et "jafs" snø på votten og putter i munnen. Mm, mm, det
smaker deilig. Andre dager styrter regnet ned fra åpen himmel og fjer-
ner alt det hvite og vakre. Det blir varmere noen dager og så kommer
kulda tilbake. Det er som om naturen ikke helt har bestemt seg for når
vinteren skal komme for fullt.

Midt oppe i alt dette nydelige, omskiftelige været kommer den, tiden
som skal få oss til å vente på noe helt spesielt, adventstiden. Vi tenner
lys og koser oss inne i varme hus. Vi baker krumkaker, goro, smult-
ringer, sirupsnipper og mange flere, og vi ordner i kriker og kroker. Vi
lager pynt til advent og jul slik at det tindrer og skinner fra innerst til
ytterst.

Vi setter stor pris på hjemmene våre. De betyr mye for oss og vi gjør
mye for at det skal være koselig der. En positiv tanke som er av stor
betydning for våre barns og unges oppvekstmiljø. Det er mange som
trenger å bli husket på i denne tiden, og derfor må vi ikke glemme å
rekke ut en hånd til dem som trenger det, være sosiale, skape god at-
mosfære rundt oss og vise at vi bryr oss. Vise at vi bryr oss om andre
og gjør mot andre det vi vil at andre skal gjøre mot oss. Ha en fredfull
adventstid.

Så tenner vi et lys i kveld.
Vi tenner det for glede.
Det står og skinner for seg selv
og oss som er til stede.
Så tenner vi ett lys i kveld.
Vi tenner det for glede.

Bodil Skjenneberg

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2008
Årgang 18
1. desember 2008
Utgivelse nr. 37

Redaksjonskomité:
Rigmor Løes
Ingegjerd Garai
Maja Andresen
Erling Hagen
Roar Hanson

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjons-
komiteen for levering av innlegg.
Manuskript skrevet på maskin, men
også håndskrevet manus mottas.
Helst ønsker vi at du sender inn-
legget som e-post eller vedlegg i en
e-post:
rigmor@byggesaker.info
evt.: erlingha@broadpark.no

Innhold:

Leder	2
Minneord	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	4
25 års Veteran i Cecilia	5
40 års Veteran i Håkon Håkonsson	6
25 års Veteran	8
Nye medlemmer i våre Loger	9
Tre-riksmøte og 30 års jubileum i Ekenäs, Finland	10
Sommermøte i nr. 62	12
Nore BA	12
Sommermøte med Loge nr. 31	13
Høstens seniorutflukt	14
Hva er Søsterskillingen og hva brukes fondet til?	15
Vadstena-turen 2008	16
«Meningers mot»:	
– Nore-Nytt	18
Frodig Julemesse	19
Henrik Wergeland-året	20

Birgit Westgaard til minne

Vår kjære Logesøster Birgit Westgaard døde fra oss 15. juli 2008.

Logerådet: "Møt så ofte du kan," var hennes motto. Så lenge hennes helse tillot det, ville hun være med. Vi i "kjørelaget" savner hennes positive innstilling. Hun var en fin og god søster.

Hun ble innviet i Loge nr. 31 CECILIA 22.04.1968, og oppnådde 40 års medlemskap.

Vi savner henne, men minnes henne med glede. Vi lyser Fred med hennes minne.

Astrid, Ingrid og Ester

Erik Diskerud – in memoriam

Bror Erik Diskerud døde 24. juli 2008, og dermed har loge Håkon Håkonsson i løpet av forholdsvis kort tid mistet nok en av sine respekterte Veteraner.

Han ble født 26.06.1924 i Mysen, og her vokste han også opp. Etter endt framhaldsskole fullførte han husflidsskole og handelsskole. Da Norge ble okkupert i 1940, var Erik snaue 16 år, men det skulle snart vise seg at unggutten hadde innsatsvilje og mot. Han var aktiv som ordonans i grensetraktene og bidro på den måten betydelig i hjemmefrontens virksomhet.

I 1948 giftet Erik seg med sin kjære Signe, og et par år senere flyttet de til eiendommen Fagertun, der de etablerte en betydelig minkfarm. Etter en del år ble virksomheten endret fra mink til rev. Pelsdyroppdrett ble altså Eriks yrke, og han nøyte stor anseelse i fagmiljøet.

Bror Erik var sosialt engasjert. Han var i en årrekke leder av markedskomiteen i Mysen og omegn Røde Kors og gjorde her en stor og uselvisk innsats. Han hadde også en sentral rolle under planleggingen og byggingen av Eidsberghallen. I årene som fulgte, ble Hjemmefrontmuseet i Rakkestad Eriks hjertebarn. Han gjorde en enorm innsats ved eta-

bleringen og driften av museet, og både institusjonen selv og besøkende kunne høste av hans store lokalhistoriske kunnskap om okkupasjonsårene.

Han var glad i friluftsliv og elgjakt, og det lå nærmest i sakens natur at han hadde skyttersporten som sin store hobby. En anelig pokalsamling vitner om hans dyktighet på dette område.

Erik Diskerud ble opptatt i vår Orden 21.03.1963, og i 1970 ble han opptatt i Leiren, der han mottok DKP-graden 06.02.1973. Han ble tildelt Ordenens 25-års Veteranjuvel 25.04.1988 og 40-års Veteranjuvel 03.04.2004.

Travle arbeidsdager og et stort sosialt engasjement – og i senere år mye sykdom – gjorde det vanskelig for bror Erik å være blant logens "flittigste" møtegjengere. Imidlertid oppfylte han de vilkår som er vel så viktige: Han praktiserte Odd Fellows idealer.

Alle som kom i kontakt med Erik, oppdaget straks to fremtredende egenskaper hos ham, nemlig hans utpregede rettferdighetssans og hans hjelpsomhet. Han tolererte aldri noen lettvinet omgang med sannheten, og svært mange er de som har mottatt en hjelpende hånd fra Erik.

Ved Erik Diskeruds bortgang har familien mistet en god ektemann og en omsorgsfull far, og loge Håkon Håkonsson føler et stort savn etter en rettlinjert og respektert logebror.

Fred med bror Eriks minne!

Dagfinn Arnesen

AFTENBØNN

Når jeg legger meg til hvile,
tretten engler om meg står.
Tvende ved min høyre smiler,
tvende til min venstre går,
to på vakt ved hodeputen,
to ved foten dessforuten,
to meg dekker,
to meg vekker,
en meg viser
alle himlens paradiser.

H.W.

Rebekkaloge nr. 31, Cecilia

(I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter våren 2009:

24.01. Guro Marie Lie	80 år
29.04. Turid Stokstad	60 år
30.04. Sølvi Welding	75 år
04.05. Ann-Karin Torper	70 år
04.06. Margot Brita Aldal	60 år

Veteranjuveltildeling:

	Innviet:	Tildeles:
50 år Ingeborg Evensen	16.02.1959	23.02.09
50 år Marit Kolstad	16.02.1959	23.02.09
40 år Valborg M. Aastad	24.02.1969	11.05.09
40 år Oddbjørg A. Jørstad	28.04.1969	11.05.09
40 år Anne-Lise Piwowarski	29.04.1969	11.05.09
25 år Eva Jahren	22.05.1984	24.08.09

Vi gratulerer!

Festloge ved nyttår: Mandag 12. januar 2009

Nye søstre:

10.11. 2008 ble tre nye søstre innviet i vår Orden: Cathrine Rennemo, Sunne Maurtvedt og Solveig Marie Erdal Wedding.

Cathrine Rennemo, født 04.07.1965. Hun er født og oppvokst i Askim. Bodde en kortere periode i Oslo, men valgte å flytte tilbake til Askim i 2000. Her bor hun sammen med ektefellen Trond og sine to døtre, Nora og Ingrid på h.h.v. 11 og 8 år.

Hun har arbeidet i Nordea inntil hun i 2001 ble ansatt som førstekonsulent ved Heggen og Frøland tingrett. Fra i sommer har hun et års permisjon for å få litt mer tid sammen med barna og følge opp deres fritidsaktiviteter. Egne interesser blir det mindre tid til, men hun forsøker å få med seg litt av kulturlivet i Askim og ikke minst kunstutstillingene i distriktet. *Fadder er Eldbjørg Frøshaug.*

Karen Susanne Maurtvedt, (Sunne, som hun er kjent som) er født 24. okt. 1945, 63 år, Lunner, Hadeland. Bosatt i Trøgstad, er selvstendig næringsdrivende. Hun er gift med Helge Maurtvedt, har tre sønner og seks barnebarn.

Hun er glad i å lese, men har nok arbeidet som hobby. Hun er et friluftsmenneske og en travel opptatt dame, som kjører til Oslo tidlig morgen og tilbake på dagtid 4 dager i uken.

Solveig Marie Erdal Wedding er født 11.05.1951 i Ålesund, 57 år. Solveig er bosatt i Trøgstad, er purser i SAS. Gift med Roar Wedding, har to barn, en sønn og en datter. Glad i å reise, liker å lese samt litt havearbeid. Hun venter nå bare på å få mindre travle dager når hun går av som pensjonist om 2 og et halvt år.

Martha P. Schjelderup Kind er Fadder for de to siste.

Nye søstre og Faddere. Fra venstre: Solveig Marie Erdal Wedding, Fadder Martha P. S. Kind, Sunne Maurtvedt, Cathrine Rennemo og Fadder Eldbjørg Frøshaug.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Nye brødre:

22. mai ble Harald Mork Knutsen og 12. september 2008 ble Jan Egil Isaksen innviet i vår Loge.

Vi gratulerer!

Harald Mork Knutsen

Jan Egil Isaksen

Jubilanter våren 2009:

27. januar	Aage Lintho	80 år
8. mars	Karl Johan Øvrerbø	60 år
31. mars	Magne Holsen	60 år
23. april	Tore Jahren	70 år
24. april	Knut Wangberg	60 år
29. april	Odd Karsten Buraas	70 år
8. mai	Glenn Inge Paulseth	50 år
22. juni	Johan Hvalshagen	70 år
29. juni	Finn Åge Tveten	60 år
2. juli	Jørn Vidar Lillestrand	50 år
20. juli	Svein Olav Agnalt	60 år

Veteranjuveler som tildeles våren 2009:

13. mars	Frank Lind	40 år
----------	------------	-------

BEGRAV DE DØDE

25 års Veteranjuvel:

Alle gode ting er tre – den fjerde følger ofte med

Jubilanten til høyre med sin Fadder Storrepr. Lena Utsigt Karlsen ved sin side.

Året 2008 har gitt Loge CECILIA fire nye 25 års Veteraner. Tre søstre ble tildelt sine Veteranjuveler i vårterminen, og 13. oktober fikk vi være med på den fjerde tilde-lingen.

Eks OM Anne Kirsti Kristiansen var kveldens hovedperson. Nå kan hun også ta med seg et lys til bordplassen sin. Alle Veteranene i vår Loge får et lys ved kuverten sin ved spesielle anledninger. Det er en hyggelig tradisjon. En annen er at NORE-NYTT gjerne vil ha et lite intervju med Veteranen. Str. Anne Kirsti ble tatt opp i Loge nr. 31 CECILIA 10. oktober 1983, og hennes Fadder er vår Storrepresentant Lena Utsigt Karlsen. Anne Kirsti er en trofast logesøster som har hatt mange verv i Logen.

– Hva har Logen betydd for deg?
– Logen har gitt meg en god mening, gitt meg påfyll når det til sine tider har vært vanskelig og et godt vennskap med andre logesøstre. Det har vært lærerikt med alle verv jeg har hatt, og det blir jo sagt at vi ikke skal si nei til et verv. Dette har jeg prøvd å

etterkomme, og alt har gitt meg gode opplevelser og nye erfaringer. Kontakten med andre logesøstre betyr mye for meg! Vi ønsker str. Anne Kirsti fortsatt mange gode år i Loge nr. 31 CECILIA.

*Med søsterlig hilsen i V.K. og S.
str. May L.T.*

25 års Veteran

Denne mandagen i midten av oktober hadde vår Loge den glede å tildele Anne Kirsti Ordenes hederstegn for 25 års medlemskap.

Inne i logesalen var det på alle måter så høytidelig som det er ved en slik overrekkelse. Spesielt da det var Fadder, Storrepresentant Lena Utsigt Karlsen, som foretok den høytidelige handlingen. Meget rørende for dem vil jeg tro.

Det var over tjue søstre på besøk hos oss, med egne var vi over hundre som fulgte med, da Anne Kirsti fikk sin 25 års Veteranjuvel. Ved påfølgende søstermåltid ønsket UM Reidun Lie Larsen oss velkommen til et høstpyntet festbord, som var dekket til nittito søstre. UM oppfordret egne søstre å ta en gjest med til bords. Før serveringen av den gode middagen, roet forsamlingen seg ned, ved å lytte til Truls Jamt som sang "You raise me up". Vår Organist Solveig Gundelsby spilte piano til.

OM Gunvor H. Egeberg ønsket så gjestende søstre og egne velkommen, gratulasjon til 25 års Jubilanten, som hun berømmet for den gode måten hun gjør sine verv. De tre rosa nelliker ble gitt til Anne Kirsti, som vet å sette stor pris på denne logens skikk. Ved en jubilerings blir det taler, slik er den saken. Fadder, Storrepresentant Lena Utsigt Karlsen, holdt en rørende, morsom tale. De var naboer som barn, og vi

fikk høre om koselige og morsomme ting fra denne tid. De var i speideren, var ellers på mange turer, morsom ungdomstid, prøvde seg på litt av hvert, var til og med budeier en sommer. Med gode ønsker videre ble det også en gave, en bok med gode ord. Veteranen Anne Kirsti, hadde også noe på hjertet. Hun takket varmt for alt Logen har og gir henne, samt stor takk til hennes Fadder som inviterte henne til å begynne.

Tilbake til melodien "You raise me up", som var valgt med omtanke, for dens tekst har betydd mye for henne i hverdagen. Ellers tenkte Anne Kirsti i begynnelsen, på de 25 år, hver gang alle Veteranene fikk sine små lys foran seg ved anledninger, at det ble en evighet til det ble henne til del. Men dagen den kom den, Anne Kirsti. Gratulerer med dagen du! Hun takket alle søstrene som har gitt henne Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Det var også fine ord fra hennes fadderbarn Tove Ekman.

Fra Loge 38 Astrid gratulerte deres OM vår Loge med det flotte huset og overrakte en blomster-vase med logens lenker fra dem. Vår OM mottok denne, og til henne var det blomst. Vi sang alle åtte vers av sangen "Vakre minner".

Anne Lise Foss takket for maten med å fortelle litt om tradisjoner, mat som markerte sorg og glede osv.

Dette måltidet var over, så UM avsluttet med velbekomme. Kaffe med kransekake ble nytt i salongen. Med hygge og prat avsluttet vi på tradisjonelt vis med sangen "Nå slukkes lys og lampe". Vår Jubilant fikk vel fortjente gaver og blomster, og nå var det hennes tur til å gå hjem med alt dette.

*Hilsen i V. K. og S.
Ingegjerd Garai*

Tore Christian Diskerud – En gründer og Odd Fellowbror – 40 år i Ordenen

*Det er en lykke i livet
som ikke vendes til lede,
det at du gleder en annen,
det er den eneste glede.
(Fra "En hustavle"
av Arnulf Øverland)*

De har begge to hørt det før, både Turid og Tore Diskerud, den to-
talt hemningsløse glede og jubel
som utspant seg på et allmanna-
møte i gamle Nore da det ble be-
kjentgjort at våre to loger, 31 Ce-
cilia og 62 Håkon Håkonsson,
skulle få et nytt Villa Nore, gratis!
Vi våget knapt å tro det. Det var
manna fra himmelen.

Og hvilken jubel i landskapet det
ble for denne perle i Torggaten i
Mysen.

Dette hus er gitt av to mennesker
som har sitt hjerte i Odd Fellow,
nemlig ekteparet Turid og Tore
Diskerud.

Det ville dog være vill løgn å si at
Tore har vært med på å slite ned
dørstokken inn til vår logesal,
men jeg tør allikevel si med lett
omdiktning av Henrik Ibsen: –
Det kommer ingen bedre fra byg-
dene på logebesøk nå til dags! –
Den 13. november i år mottok
Tore Veteranjuvelen for 40 års
medlemskap.

Nå er det jo slik da at verken Tu-
rid eller Tore fikk Odd Fellow inn
med morsmelken, men som kjæ-
restepar i midten av 50-årene ble
begges foreldre, Elsa og Harald
Hansen, Gullborg og Hans Diske-
rud, opptatt som logemedlemmer
i henholdsvis Loge nr. 17 Unitas
og Loge nr. 34 Fredriksten i Hal-
den.

Og da tanken om dannelse av ny
loge i Mysen etter hvert gjorde
seg gjeldende og innkjøp av gamle
Ville Nore var et faktum, ble dug-
nadsånden vakt. Denne ånden
smittet selvsagt over på det unge
par som da måtte løsrive seg noe
fra hverandre for å delta i loge-
etableringen.

Tore som da var kommet hjem fra
Amerika hvor han hadde utdan-

*Jubilanten og andre som var med å hadde regien ved overrekkelsen av 40 års
Veteranjuvelen. Fra v.: Stor Marsjall Andrew Westbye, OM Harald Rømuld,
jubilar Tore Diskerud og DSS Rolf Berg Nilsen.*

net seg til sivilingeniør, deltok da
aktivt i beregningen av konstruk-
sjonen til den nye logesal og
kjøkken som måtte bygges til den
eksisterende villa.

Vi mennesker er jo så forskjellige.
Og takk og pris for det. Langt de
fleste av oss finner en nisje eller
en plattform i livet og slår oss til
ro med det. Mens noe få nok må
ha en viss uro i kroppen og for-
blir evige byggmestere. De må
hele tiden bearbeide en grund
hvor det kan spire, gro og vokse.
Skape verdier til beste for alle.
For å få til slike produkter så kre-
ves det verktøy, og verktøyet er
alltid kapital. Og denne kommer
ikke flytende inn av seg selv på
en fjøl. For dette kreves: Hardt ar-
beid, flid, ansvar og plikt.
Finansmannen og samfunnsbyg-
geren Jens Ulltveit Moe ble i et
TV-program for en tid tilbake
spurt om hva han skulle tituleres
som. Han svarte med et lunt smil:
Kapitalist!

Hvorvidt Turid og Tore vil titule-
res som kapitalister vet jeg ikke.

Men jeg vet at hva de tjener på
sine verdensomfattende virk-
somheter så blir overskuddet be-
nyttet som verktøy til nye virk-
somheter eller videreutvikling
av de bestående. Det kan fortelles
at han for noen tid tilbake kjøpte
et nedlagt sykehus i nærheten av
San Diego i syd-California. Etter
hentydning fra noen om at det
gamle rakk nok måtte rives.
Men nei, dette historiske gamle
hus skulle utvendig renoveres og
beholde sitt opprinnelige eksteri-
ør. Innvendig ble bygget nye mo-
derne boliger.

I Arizona har Tore bygget 6 golf-
baner og boligområde for ca 12 –
15000 boliger

Samfunnsbyggere er det rette
navn på slike mennesker.

Tore kaller det selv for eventyr-
lyst at han dro ut av landet, og
det er ikke noe galt i det. Tore
hadde studert i Amerika og med
egne øyne sett mulighetene "over
there".

Men etter ferdig utdannelse
vendte han hjem til Norge igjen.
Giftet seg med sin kjære Turid og
fikk etter hvert to barn.

Tore arbeidet en tid i entreprenørfirmaet Selmer i Sarpsborg og ledet bl. a. oppførelsen av idrettshallen i Mysen, Momarkens restauranter, spillehaller, staller og Røde Kors lokaler under travbanen.

Etter hvert førte nye oppdrag ham lenger og lenger vekk fra Mysen med bl. a. byggeoppdrag på Rivieraen i Frankrike. Han var med å etablere et helikopterselskap i Tromsø som senere ble til Helikopterservice.

Han etablerte et eiendomsselskap, Avantor, og bosatte seg i Arizona, USA.

Her har Turid og Tore sitt eget selskap: Desert Troon Companies som investerer i hoteller – boliger – golfbaner – shoppingsentra og kontorbygg.

Vanligvis er det jo slik når man ønsker å bygge et eller annet så henvender man seg gjerne til bank, forsikringsselskap eller annen finansinstitusjon for økonomisk bistand. Tore opplever det motsatte, forsikringsselskapet kommer til ham om spørsmål om han ikke snart skal investere i nye prosjekter!

Som styremedlem i Thunderbird Graduate business University og som den gode Odd Fellow har Tore fra tid til anden holdt forelesninger om moral og etikk i business! Bedre Odd Fellow gjerning kan det knapt gjøres. For som om ikke dette var nok kan det som et slags parentes nevnes at da jeg sist snakket med Tore befant han seg i Spania hvor han ryddet eikeskogen sin ren for kratt. Her har Turid og Tore en "liten" eiendom på 3000 mål hvor de dyrker kork!

Bror Tore Diskerud med det synlige tegn på 40 års medlemskap.

Alt dette som jeg har nevnt er for at vi alle skal bli litt bedre kjent med søster og bror Turid og Tore Diskerud.

Hvorfor nevner jeg Turid hele tiden. Jo, foruten å være en kjærlig og god hustru for sin mann og mor for sine barn, har hun vært en nødvendig pådriver og støtte for sin mann. Som f. eks, en søndag morgen for et par, tre år siden hvor de i sengen leste et innlegg av Per Karlsrud i Nore-nytt vedr. logesaken og hvor Turid utbryter: – Her må da vi kunne gjøre noe! –

Resultatet av dette ble at det nye Logehus i Torggaten 19 i Mysen ble bygget!

Turid og Tore har ikke hatt høve til å delta verken på dugnadstimer eller logemøter. Det enkleste for dem hadde selvsagt vært å melde seg helt ut av Ordenen. Ingen ville ha stusset særlig over det.

Men dette har vært helt fremmede tanker hos begge to. De ville ganske enkelt ikke være det svakeste ledd i vår søster- og broderkjede! Her skal for øvrig nevnes at Turid har vært Overmester i Loge nr. 25 Irene i Oslo. Hun valgte av praktiske grunder i sin tid å bli overført til denne. Likefullt er Turids tilhørighet i Loge nr. 31 Cecilia udiskutabel! For øvrig har hun innehatt embeder i Rebekkarådet.

Når dette leses, så har bror Tore Diskerud, som tidligere nevnt, mottatt sin 40 års Veteranjuvel. Turid Diskerud mottok sin 40 års Veteranjuvel den 25. oktober 2007.

Nå er jo dette med å motta en Veteranjuvel ikke noe annet enn at vedkommende har betalt sin årlige medlemskontingent i alle år. Noen ære ut over det er det ikke. Men jeg vil gjerne gjenta at selv om mottageren ikke har vært den flittige møtemann eller kvinne, så beviser hun eller han at søster / broderkjeden er sterkere enn som så.

Vi gratulerer dere begge inderlig med deres 40 års medlemskap i vår Orden.

Turid og Tore har begge bedt om at vår to loger ikke skal stå i noen form for takknemlighetsgjeld, men vi må få uttrykke vår stolthet og glede over å ha dere som logesøster og logebror i blant oss.

*Den Guds klarsyn faller på,
Ser det store i det små.*

(Piet Hein. Dansk poet).

*I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Frank Lind*

Umulig? Nei! Grib bare an, og byd alvolidt til!

Tro mig, min Ven, Den meget kan, som bare rigtigt vil.

H. W.

John Altenborn – 25 års veteran: – *Aldri angret på at jeg ble med i logen*

Ingen har vel vært mer på Nore de siste to-tre årene enn John Altenborn. Som styreleder i Nore BA, ble det hans oppgave å løse gjennom byggingen av de nye selskapslokalene og restaureringen av logesal og kjøkken. Sammen med de andre i styret har John lagt ned et stort arbeid. Hans egen Loge, Håkon Håkonsen, har utnevnt han til æresmedlem i logen som en anerkjennelse for denne innsatsen.

– Det var Paul Evensen som spurte meg om jeg ville være med i logen. Han og Boja hadde nettopp flyttet hit opp i bygda til et "konservativt" bondemiljø. Vi ble raskt gode venner, og det gikk ikke lang tid før jeg fikk spørsmålet om å være med i logen. Paul ble da min fadder, en oppgave han hele tiden har fulgt opp. Paul var i USA da jeg skulle innvies, men Olaf Hagen var en god erstatter den dagen. Jeg var jo ukjent med hva jeg gikk til når det gjaldt det seremonielle, men jeg husker godt den dagen, og at Johannes Våler var Overmester. Jeg syntes det var en spennende kveld forteller John som bor på og driver Fossum gård i Askim. I tillegg til gårdsdriften er han både vaktmester og anleggsgartner i Oslo.

Tradisjonen tro kom John med i Privatnemnda som for de fleste er en av de første oppgavene en ny bror får i logen. – Noe av det første jeg for øvrig fikk være med på var å montere veggen bak Overmesterstolen sammen med Johannes Smeby minnes John med glede.

– Vi blir stadig minnet om å møte så ofte vi kan, og du har vært flink til å møte? – I den perioden jeg var leder i Østfold Bondelag hadde jeg vanskelig for å møte slik jeg ønsket. Skal en ha utbytte av logen må en delta på møtene.

John Altenborn (t. v.) fikk sin 25 års Veteranjuvel på vårt Logemøte 16. oktober. Til høyre OM Harald Rømuld som her overrekker blomster og godord.

En opplever noe nytt hver gang.

Møtene i logesalen er ganske forutsigbare og vi holder oss strengt til det rituelle og det samme gjelder antrekket vi bruker. Fra tid til annen kan en høre at enkelte synes vi er vel formelle.

– Etter min mening er det nødvendig å holde på de rituelle former. Det skaper de trygge rammen rundt innholdet i de ulike seremoniene, men enkelte møter kan kanskje bli i lengste laget sier John.

– Over tid synes jeg at det sosiale har dabbet av. I dag er det sjelden at noen blir sittende igjen å prate på ettermøtene. Jeg vet ikke hva årsaken er. Kanskje er det at vi ikke har det behovet i dag som tidligere, eller det kan være at vi er blitt eldre.

Blir vi påvirket av logearbeidet?

– Det er ikke godt å si om vi hadde vært annerledes mennesker om vi ikke hadde vært med i logen. Ved å delta i logen drypper

det noe inn hver gang. For meg er det positivt det at vi har et fellesskap mellom brødrene. Jeg har ikke angret en dag på at jeg ble med i logen. Om jeg ikke har hatt så mange verv i logen, har jeg opp gjennom årene vært med i mange utvalg som skulle se på hva vi kunne gjøre med huset vårt. Derfor har det vært moro å få lov til å være med på innspurten i form av nybygget avslutter John som fortsatt vil møte så ofte han kan.

Vi gratulerer med 25 års Veteranjuvel!

Harald Rømuld

Nu hvil Dig Borger!

Det er fortjent.

H. W.

Innvielse i Loge nr. 31 CECILIA

Mandag 10. november fikk vi tre nye medlemmer i vår Loge. Etter den høytidelige Innvielsen inne i logesalen, kom vi ut i selskapslokalet til vårt søstermåltid.

Kveldens hedersgjester var våre tre nye søstre: Solveig Erdal Wedding, Sunne Maurtvedt og Cathrine Rennemo.

UM Reidun Lie Larsen ønsket velkommen til bords og leste et høstdikt, og deretter sang vi Sangen etter Innvielse.

Menyen bestod av kylling, ris og salat. Det smakte godt etter et langt logemøte.

OM Gunvor Egeberg holdt tale til søstrene og ønsket dem velkommen i Loge CECILIA. Hun nevnte også overgangen fra de faste ritualene inne i logesalen til vårt søstersamvær.

OM hilset til de to gjestende søstrene fra Loge nr.18 SELMA LANGERLØF i Karlstad og til søstrene fra Loge nr. 17 UNITAS i Halden, 29 i alt. Loge UNITAS er

jo vår Moderloge.

Eks Rådspresident Guro Lie ble overrakt blomster og gratulasjoner i anledning sin tildeling av Storlogens Ærkjentlighets-tegn.

Fadderene Martha Schjelderup Kind og Eldbjørg Frøshaug holdt taler til sine fadderbarn.

Kass. Evy Nøkleby ønsket de nye velkommen og overrakte dem Informasjonsmappen. Søster Solveig Erdal Wedding takket fra de tre nye søstrene for varm mottagelse, og uttrykte at hun følte både stolthet og ydmykhet.

OM Åse Larsen fra Loge UNITAS takket for maten og overrakte blomster til vår OM.

De nye søstre «holder tale». Fra venstre: Sunne Maurtvedt, Cathrine Rennemo og Solveig Marie Erdal Wedding som taler.

Kaffe og sjokolade ble servert i salongen. Til avskjed sang vi vår tradisjonelle Søstersang.

M.A.

Nye brødre i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson

22.05.08 ble **Harald Mork Knutsen** tatt opp som ny bror i Loge 62 Håkon Håkonsson.

Harald er født 21.05.56 på Voss, men har trådt sine barne, ungdoms og tildels voksne sko i Fredrikstad.

Han er født inn i restaurantbransjen, og har tilnærmet vært der hele sitt liv.

Han er fagutdannet kokk, og har Norsk Hotelhøgskole. Da han ble "stor", tok han lærerutdanning og er i dag rådgiver ved Drømtorp vgs i Ski.

Harald er en fyr det er veldig lett å bli glad i. Han utstråler trygghet, er positiv og alltid blid.

Jeg har hatt den gleden av å være kollega/høyre hånd med Harald i over fire år og det er en tid jeg savner og ser tilbake på med stor glede.

Harald og jeg var pendlerkamerater i lang tid, og vi er begge eni-

Harald
Mork
Knutsen

ge om at vi savner den tiden vi hadde sammen til gode diskusjoner, i bilen om morgenen, før alvoret begynte.

Som Fadder til Harald vil jeg si: Hjertelig velkommen som bror i loge 62 Håkon Håkonsson, til brødrene vil jeg si: Gled dere, vi har fått en bror som jeg vet vil gi oss masse glede og kunnskap, og en bror som ikke sier NEI uten en meget stor, skjellig grunn.

Hilsen i V. K. og S.
Roar Hanson

Jan Egil
Isaksen

Jan Egil Isaksen er født 25.07.1948. Han er født i Trøgstad og bor idag i Svenskedalen på Skjønhaug i Trøgstad.

Han er pensjonist, har 2 barn og 2 barnebarn.

Jan er aktivt med i Trøgstad Historielag. Han har særlig interesse for registrering av fornminner og registrering av veier fra tidligere tider.

Han er et friluftsmenneske med interesse for jakt og særlig fiske.

Per Chr. Frøshaug (Fadder)

Tre-riksmøte og 30 års jubileum i Ekenäs, Finland

Turen som varte fra 24.–27. oktober 2008 startet i lett regnvær fredag morgen kl. 07.00 fra Nore. 24 glade søstre entret bussen. UM ønsket oss velkommen ombord og orienterte om dagens program.

Bl.a. om at vi om ca. 2 timer skulle ha kaffestopp med noe attåt og at vi skulle ha lunsj i Arboga. Det ble servert pizzasnurrer til kaffen og til lunsj fikk vi porterstek m.m. Praten gikk livlig, og vi øvde på sangen som bror Ingar hadde skrevet til oss. Det lød litt spedt i begynnelsen, men et glass hvitvin i ny og ne løsnet på stemmebåndene, og etterhvert skjønte vi at dette skulle nok gå bra. Vel fremme på kaia i Stockholm fikk vi utdelt våre lugar- og frokostbilletter. Etter å ha installert oss, ble det en tur på Promenaden hvor butikkene gjorde sitt for å friste oss. Ved middagsbuffeten lot vi oss iallfall friste av mye god mat og drikke. Etterpå var det endel som samlet seg i baugen på båten, og noen fant vegen til køya etter en lang dags ferd. Det husket litt da vi kom ut i åpen sjø, men ikke verre enn at ingen blei sjuke.

Helsingfors tok i mot oss med sol! Innseilingen dit er flott, og det var faktisk seilere ute i finværet. Vi hadde en fin tur fram til Ekenäs, og etter litt om og men fant vi hotellet og utenfor der var UM Christel Eriksson i Dagmarkällan og tok i mot og loste oss frem til logehuset. Her ble det mange varme klemmer og varme handtrykk å få! Det gledet oss at så mange husket oss ved navn. Våre svenske søstre var alt på plass og vi inntok en deilig lunsj i logehusets flotte kjellerlokaler. Her var det nesten ikke ørenslyd, for her var det enda flere å hilse på. Tenk å være så heldig å ha så mange gode søstre!

Middag ombord. Fra v.: Mona Kolstad, Maja Andresen, Marit Kolstad, delvis skjult Kari Skadsheim, Sol Johansen og Anne Lise Gubberud Pettersen.

Så ruslet vi hver til vårt, vi som skulle bo privat med våre verter, og de som skulle bo på hotell til sine rom. 3 søstre fra Dagmarkällan hadde sagt seg villig til å være dagverter for de som bodde på hotell.

Kl. 17.00 begynte logemøtet. Salen var helt full, og det er flott å se. Møtet var organisert noe annerledes enn våre møter, men det var høytid over tildelingen av 40 års Veteranjuvelen. Hun, Verna Rautell, var en av logens stiftere, og den første 40 års Veteran i Dagmarkällan. Hun fikk mange gode ord med seg og hun takket og sa hun var glad hun hadde kunnet være til støtte for logen, og håpet hun kunne fortsette med det. Tildelingen ble foretatt av Dep Rådspres. Ullamaj Elgh og Rådsmarsjal Regina Landén som begge er medlemmer av Dagmarkällan.

Deretter gikk man over til program for arbeidsmøter. Etter at

logen var lukket, var det gaveoverrekkelser til dagens 40 års jubilant.

Etter logemøtet ruslet vi over til Restaurant Revy hvor festmåltidet skulle finne sted. Søster UM ønsket velkommen til bords. Det ble servert en deilig 3 retters middag. OM Monika Hammertjärn, loge Dagmarkällan, kom i sin tale inn på tiden da logen ble stiftet og minnet de som hadde hatt det store ansvaret. Det var hilsener og gaveoverrekkelser fra vennskapslogene: ved OM Maria Lindgren loge 23 Cecilia og ved UM Reidun Lie Larsen loge nr. 31 Cecilia. Etter Reiduns tale gikk alle våre søstre frem og sang Ingars sang, og nå ble det bra. Det har det alltid blitt, selv om øvelsene har vært både og. Under måltidet ble også alle 3 nasjonalsangene sunget.

Etterpå ruslet vi hver til vårt. Vi var trøtte og senga var god, og

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

Hilsen fra vår Loge ved UM Reidun Lie Larsen. Stormsuppe og malt-brød i logens kjeller-hvelv.

jeg sov selv om det visst blåste noe forferdelig. De som bodde på hotellet hadde et "ettermøte" hos Eva og Lena. Det var hyggelig med en prat om dagens opplevelser.

Søndag var det regn og blåst, så den opprinnelige rusletur i gamlebyen, ble byttet om til sightseingtur med vår buss i Ekenäs og omegn. Guide var hyret inn. Vi avsluttet besøket med herlig

varm suppe i logens kjellerlokaler. UM Reidun hadde kvelden før invitert til tre-riksmøte hos oss våren 2010, så vi ser alle fram til det.

Vi bringer her sangen som bror Egil Ingar Karlsen skrev til finlandsturen

Nå er lampen og lysene slukket

Mel.: Han er min sang og min glede

Nå er lampen og lysene slukket,
Og et logemøte er endt.
Nå er døren til salen vår lukket,
Og lys på vårt søsterbord tent.

Refr.:
Vi har vennskap og kjærlighet,
Vil være mot Ordenen tro,
Med Sannhetsordet vi bringer fred,
Og bygger en Søsterbro.

I vår sal tentes himmelens stjerner,
Viste veien vi valgte å gå,
I vår Orden vi budskapet verner,
Være Sann – og vi søstre vil få.

Refr.: Vi har

Det er kveld over landet og skogen,
Men stien er enkel å gå,
For vi treffes snart atter i logen,
Til møtet der – lenges vi nå.

Refr.: Vi har

En kjede av knyttede hender,
Som lenkes fra venn og til venn,
En tanke i kvelden vi sender,
Til søstre som rakte oss dem.

Refr.: Vi har

Dagmarkällan, vi søstre vil feire,
Tretti år har nå svunnet hen,
Vi hilser fra Norge og Sverige,
Treriksmøte, vi sees igjen.

Refr.: Vi har

Flott tur tilbake til Helsingfors og der var det samme prosedyre som i Stockholm, så da vi kom ombord var det bare å finne kahytten, vandre på Promenaden, og nå ble det nok tur innom tax-free for de fleste, før det ble tid for middag. Jeg tror de alle inn tok kjøene tidlig den kvelden. Turen over gikk i deilig vuggetakt og alle var i godt humør da vi kom til Stockholm. Vår sjåfør kjørte en ørliten sightseeing i byen, før vi tok E 18 fatt. Det var kaffe i Arboga og lunsj på Wärmlands Rasta på turen heim. Praten gikk livlig om alt vi hadde opplevd, og ingen angret på at de ble med. Alle vi deltakerene på turen vil takke UM Reidun Lie Larsen for en trygg og flott gjennomføring av reisen og oppholdet. Hun har gjort en stor innsats for at alt skulle klaffe og for at alle skulle trives og ha en fin, lærerik tur. **TAKK!**

Maja og Kari

SOMMERMØTE DEN 5. JUNI 2008

Våre brødre med følge var så heldig å få gjennomføre sommermøte 2008 på Askim Frukt- og Bærpresseri AS med bespisning på Skansehytta etterpå.

Besøket ble åpnet med at Odd Karsten Buraas ønsket velkommen og takket bedriften for at vi fikk komme. Odd Karsten ga deretter ordet til Daglig leder Astrid Rømuld.

Rømuld kunne fortelle at vi var heldig med tidspunktet med besøket fordi alle maskinene stod stille på grunn av at rapsen ikke var klar for videreforedling. Dermed var støynivået gunstig for besøk.

Videre fortalte hun oss følgende:

- RÅSTOFF: Er frukt, bær og raps. Og raps står nå for tur først.
- De utfører mye leiepressing for mineralvannfabrikkene.

- De startet på Høyendal med 40 m² og 400 flasker/time.
- I dag er det 1100 m² og en kapasitet på 10–15000 flasker i timen. Regner med å nå 0,5 mill flasker i 2008.
- I fjor hadde de en omsetning på 22 mill og et driftsunderskudd på 3,4 mill. Årsaken var en dårlig sesong på eplene. Utfordringene fremover er frukt. Dette vil påvirke resultatet ettersom dette er hoveddelen av produksjonen.
- Ettersom det er blitt et AS så er det i dag 1306 aksjer fordelt på 512 aksjeeiere.

Etter informasjonen om de forskjellige produkter, ble vi vist rundt i fabrikklokalene samtidig som hun fortalte om de forskjellige prosesser i de forskjellige maskingrupper.

Vi fikk et godt inntrykk av effektiviteten og rent og ryddig var det.

Odd Karsten takket for et interessant besøk og overrakte samtidig en gave.

Da vi skulle reise videre til Skansehytta for å spise, fikk hver og en en flaske med saft.

På Skansehytta fikk vi et hyggelig samvær med rømmegrøt og spekemat. Drikke måtte vi kjøpe etter behov. Maten smakte godt – som i fjor – men kapasiteten på produksjon av eggerøre var i minste laget.

Etter bespisningen ønsket Odd Karsten god sommer.

Erling

Nore BA

Nå har vi vært i drift med nytt Ordenshus i snart ett år, det har vel gått relativt bra og med god respons på utleiebiten. En god del møter, jubiléer og minnesamvær – og hele sommeren til og med august var folk i det romantiske hjørnet og giftet seg. Vi har fått mange tilbakemeldinger på at de var meget fornøyd med lokalene for bryllupsfesten, og også de andre leietagerne har vel vært stort sett fornøyd.

Vi har hatt bra inntjening til nå, men det har gått enda mer ut – og vi har nå noe ebbe i kassen. Gass, strøm og renovasjon krever jo sitt, og vi oppdager stadig at vi trenger ett eller annet så pengene renner ut etter hvert som de kommer inn. Fra september og utover har vi dessverre nesten ingen bestillinger så det oppfordres til litt kreativ tankevirksomhet: "hva gjør vi for å holde hjulene i gang" ... frem til årsskiftet? Etter hvert vil vel ting stabilisere seg og ikke kreve så mye, men vi i styret synes det er litt slitsomt å

være så pengelense hele tiden. Vi måtte kjøpe stores til vinduene mot syd for å unngå at sola skulle bleke gardinene for mye. Dette ble så fint at vi "bare måtte" ha til de to andre vinduene også. Ildsjeler fant da på at et lite lynlotteri kanskje var løsningen, – og vips – på et ettermøte i Cecilia var pengene i boks og vel så det!

Dette innlegget var egentlig ikke ment som noen klagesang, i det store og hele er vi fornøyd med det nye driftsåret, og vi har mange bestillinger for 2009 (og 2010) så det går nok bra til slutt!

Turid

I all beskjedenhet vil jeg minne om gavekontoen 1020 25 22802

*Hjelp deg selv, er tingen!
Det har jeg av fuglen lært.
Bekken har meg vann forært,
men selv jeg må nok ta det.*

H. W. (BEKKEN)

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

SOMMERMØTE MED LOGE NR. 31 CECILIA

Sommermøte, da vi hører det ordet, stiger spenningen. Hvor skal vi i år, tro? Og nyheten fikk vi på Infomøtet 25. mai! Vi skal til Drøbak. Der skal vi besøke Akvariet, og etterpå blir det mat på Skipperstua. Det ser ut til at vi skal få både en lærerik og en smakfull opplevelse.-

Og det ble det!

Men først fikk vi en varm og god busstur fra Mysen/Askim og til Drøbak. Form. i Søsterskillingen, Åse Karin, hadde tatt med sanger- så stemningen var stor.

Vel ankommet til Drøbak fikk vi en guidet tur i Akvariet av gullsmed og "akvarist" (hans eget navn på seg selv) Tore Eriksen. Vi fikk oppleve fisk og skalldyr i alle mulige fasonger, og ved siden av dette fikk vi også noen festlige historier om fisk fra guiden vår. Blant annet fortalte han at til lutefisk kan det høre med 32 forskjellige tilbehør.

Siden vi var så mange, ble vi delt opp i to grupper for å få omvisning i Akvariet. Og hva opplevde vi da? De flinke søstrene i "Skillingen" hadde tatt med noe å

Når den ene puljen var på omvisning i Akvariet, koste de andre seg ute på bryggekannten.

drikke og likeså litt å bite i mens vi ventet på hverandre. Da vi satt der ved bryggen i Drøbak, fikk vi også gleden av å se to store cruise-skip seile forbi på vei ut av fjorden. Etter denne opplevelsen

gikk turen til Skipperstua hvor vi skulle spise.

På vår invitasjon til sommermøtet sto det: "Det blir servert koldtallerken med årstidens spesialiteter". Maten var god og smakfull. Alle søstrene koste seg. Og hvordan vet jeg det? Jo, praten gikk så lystig at den berømte knappenålen, kunne vi ikke høre. Vi fikk også en opplevelse til. Midt under måltidet kom skoleskipet "Sørlandet" seilende inn fjorden.

Så alt i alt fikk vi med oss mange opplevelser fra denne turen. Jeg gjør meg med dette til talsmann for alle søstrene og takker dere i Søsterskillingen for en vellykket aften.

Ruth Buckholm Eide

«Søstre» på tur til Drøbak. Huset med Akvariet vi besøkte ses i bakgrunnen. Det ble litt ventetid fordi omvisningen måtte fåregå i puljer, men været var fint, og da smaker det godt med litt hvitvin.

*Så er og mange Snarer
for menneskene lagt.
Men Gud vil den bevare
som stoler på hans Magt.*

H. W.

HUSK Å BENYTTE BANKGIRO NR. 1020.25.22802

HØSTENS SENIORUTFLUKT

Den 28. august dro logens seniorer med ledsagere og enker etter avdøde brødre ut på tur med en flott buss fra turoperatøren – Peer Gynt Tours. Turen gikk fra Mysen via Askim og Spydeberg, gjennom Oslofjordtunnelen til Drammen og videre i retning Kongsberg. Første stopp var Fossesholm herregård ved Vestfossen.

Fossesholm, hvis opprinnelige navn var Foss, ble samlet i årene 1541–1548 av lensherren på Akershus, Peder Hanssøn Litle, for å få kontroll over den lønnsomme sagbruksvirksomheten i området. Godset var til sammen ca. 200 000 mål stort og strakk seg fra Hof i Vestfold over store skogeiendommer på begge sider av innsjøen Eikern, gjennom Eiker i Buskerud og til Drammensfjorden. I 1763 ble eiendommen kjøpt av Jørgen von Cappelen, og gården ble rikt utsmykket og bygd om i rokokko, slik den framtrer i dag. Under ombyggingen ble mange av de innvendige veggene dekorert av den svenske maleren Eric Gustav Tunmarck. Han var også med i utsmykningen av Kongsberg kirke. I dag er det Eiker historielag som disponerer eiendommen, og den brukes til herregårdsomvisning, museum, utstillinger, selskaper og andre arrangementer.

Vi fikk her en god og engasjert framstilling av eiendommens historie gjennom århundrene. Det var også bevertning med kaffe og rundstykker. Som alltid når seniorene er på tur, gikk praten livlig over bordene.

Neste stopp var Kongsberg kirke. Kirken er en korskirke fra 1761. Det er en særpreget og rikt utstyrt kirke preget av barokken. Utvendig er den imidlertid ganske uanselig. Det er ellers verdt å merke seg at kirken er sterkt preget av at det var tyske arkitekter som tegnet og fikk bygget kirken. Etter norske forhold er det bemerkelsesverdig å oppleve en kir-

ke bygget i tegl som har 2400 sitteplasser. Arkitekt Joachim Andreas von Stukenbrock døde i 1756 før kirkebygget var ferdig, og er gravlagt utenfor kirkens hovedinngang, etter eget ønske.

Det er også ganske sterkt å oppleve at det store klasses skillet som fantes på 1700-tallet gjenspeiles i kirkens arkitekturmessige utforming. Midt mot det store alterpartiet med orgel og lysekrone troner kongens loge. Rett under kongen var overberghauptmannens loge. Kvinner og menn satt adskilt, og de som tilhørte de lavere klasser var tilvist en loge i 3 etasje, med egen inngang til kirken. Bibelen lærer oss jo at alle er like overfor Gud, men selv ikke i kirkene ble denne læresetningen overholdt på 1700-tallet.

Kirken er ellers utstyrt med 3 fantastiske flotte lysekroner som ble laget på Nøstetangen glassverk ved Hokksund. Lysekrone ble designet av den kjente kunstneren Heinrich Gottlieb Köhler. Den største er hele 3 meter høy.

Kirken er i dag bl.a. kjent for sitt historiske barokkorgel fra 1765, laget av orgelbyggeren Gottfried Heinrich Gloger. Etter omfattende restaurering ble orgelet gjeninnviet i januar 2001.

Kongsberg er jo mest kjent for

Besøk på Bergverksmuseumet.

sølvgruvene som var i drift i mer enn 300 år, fra 1623 til 1958. Den samlede produksjon beløper seg til vel 1350 tonn rent sølv.

Det er slett ikke uten grunn når historikere fastslår at Norge var juvelen i Danmark-Norges trone. Ufattelige rikdommer ble hentet ut fra norske skoger og fjell. Den dag i dag befinner den største samling av glass fra Nøstetangen glassverk seg i den danske kongefamiliens eie. Dronning Margretes glassamling fra norske glassverk ble for noen få år siden utstilt på Kunstindustrimuseet i Oslo, til stor begeistring for de besøkende.

Litt ventetid på bussen. Fin anledning til å strekke på bena.

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

Bergmuseet på Kongsberg er virkelig verdt et besøk. En meget god guide fortalte levende om de ulike teknikker som ble benyttet under utvinningen av sølvet. Det gjør et stort inntrykk å se et stort stykke rent trådsølv som veier hele 11,5 kg.

Kongsberg var også kjent for sine gode skihoppere, og vi besøkte derfor skimuseet der det finnes et stort antall pokaler og medaljer som er vunnet av Ruud-brødrene og noen andre kjente Kongsberg-hoppere.

Dagen på Kongsberg ble avsluttet med middag. Deretter hjemreise via Drammen og Oslo. Frank ble behørig takket for et flott turopplegg som vi gjerne vil oppleve maken til ved en annen anledning.

BRO

«Uten mat og drikke»

HVA ER SØSTERSKILLINGEN OG HVA BRUKES FONDET TIL?

I logens særlov står det om Søsterfondet og det er dette fondet og dets formål søsterskillingen går til.

Som en kan lese om fondets formål så dekker dette mye av de utgiftene som Nemnd for hjelp og støtte § 65 og § 69 Nemnd for omsorg i Lov for loger, har.

Hos oss kalles nemd for omsorg: Sykenemnda, og Nemd for hjelp og støtte heter vel her Søsterskillingsnemnda.

Inntekter til dette fondet skaffes tilveie ved en årlig utlodning og ved det som måtte komme inn i **Søsterskillingsbøssen**. I tidligere år ble det sagt til de nye søstrene at de kunne legge noen penger i bøssen, dersom de hadde hatt en hyggelig opplevelse eller hadde hatt en åremålsdag. Likeså brukte bøssen å stå der kasserer tok imot kontingent. Før bankgiroens dager ble nemlig kontingenten betalt direkte til kasserer på møtene.

Nå har bøssen, iallfall av og til, stått der man betaler for maten. Slik at det er lett å komme på å legge en skjerv i den.

Det er således søsterfondet som tar på seg de utgifter som overfornevnte fond ellers ville ta.

Hva er så det?

Søsterfondet skal yde hjelp dersom et medlem kommer i akutte økono-

miske vansker som ikke offentlige etater dekker. F.eks. kan fondet betale kontingent eller kanskje for maten på møtene, slik at hun kan være tilstede.

Ved en slik tildeling kan medlemmet selv, eller en annen som står henne nær ta kontakt med leder for Søsterskillingsnemnda. Hun vil så forelegge dette for OM. Det er ikke nødvendig å ta et slikt spørsmål opp i hele nemnda eller fremlegge det for åpen loge.

Vi har alle bidratt til nemndas fond, så det er ikke flaut å be om hjelp når en må ha det. Alle som berører et slikt spørsmål har 100% taushetsplikt.

Fondet skal dekke utgiftene til blomster til syke søstre, blomster ved spesielle anledninger og utgifter for gjester, eller andre utgifter ved spesielle anledninger.

Fondet kan også bevilge penger til

f.eks. transport ved sommermøter eller møter i andre loger når det passer med fellestransport. Dette må OM eller UM forelegge for fondets medlemmer og etter at de har behandlet saken, fremlegge det for logen til bevilgning.

Jeg husker at vi ved en Landsinn-samling tidligere, fikk Rådets velsignelse til å ta av fondets beholdning for å dekke vår andel av det ønskede beløp fra vår loge. Vi hadde på den tid hatt mange utgifter for søstrene.

Vi har heldigvis sluppet å tre inn i langvarige hjelpetiltak av alvorligere art. Nå er jo det offentlige mer på banen, men for de som faller mellom 2 stoler kan det være godt å vite at Søsterfondet er der. Slike bevilgninger må behandles alvorlig både av nemnda og kollegiet i logen. Logen må også få saken forelagt til avstemming. Også her er taushetsplikten absolutt.

Kari S.

*Har du meget – så gled deg,
og la mange få med deg!
Har du bare ett gram brød-
Del det lell med sult og nød!
Har du bare en liten smule, så
strø den ut for himlens fugle.*

H. W. (BARNEPREKEN)

Vadstena-turen 2008

Første Vadstenatreff var i 1985. Da som nå var Gunnar Jivegård initiativtaker med Karl-Gustaf Johansson som medarrangør og solid støtte. Av helsemessige årsaker kunne ikke Karl-Gustaf være med på turen i år. Vi var med på Vadstenatur første gang i 1993 da turen gikk til Finland, og turen i år var vår tolvte. I løpet av 9 dager fikk vi med oss Odd Fellowbesøk i Sverige, Danmark, Holland og Tyskland.

I vår 60-seters buss var det 54 søstre og brødre fra 37 loger pluss 7 ledsagere fra Danmark, Finland, Norge og Sverige.

I løpet av søndag 14. september kom deltakerne fra alle kanter til Göteborg. Etter innsjekking på hotell gikk turen med bussen til Odd Fellow huset. Her ble vi møtt av brødre fra Göteborglogene som tok oss med på omvisning i det praktfulle gamle huset og senere bød på en deilig kyllingrett i selskapslokalene. Vi fikk også en interessant orientering om husets historie og om Göteborgs grunnlegging og utvikling.

Mandag tok vi Stena Line til Fredrikshavn. Etter lunsj ombord kunne vi direkte starte turen sørover mot Skive. Ved det nye ordenshuset ble vi tatt imot av våre gamle venner fra Holstebro, Birgitte og Kaj Jørgensen, som hadde lagt opp programmet for oppholdet i Danmark, og søstre og brødre fra Skivelogene. Det flotte huset var tatt i bruk i 2005, men historien var tatt med fra det gamle huset ved at brystningen nennsomt var tatt ned og montert i det nye huset. Ellers fikk vi oppleve en praktfull stjernehimmel som var synkronisert med nydelig musikk. Etter kaffe og Birgittes bakst fortsatte vi til Holstebro.

Om kvelden var det for søstrene byvandring med en inspirerende guide og senere middag på hotellet. For brødrene var det logemøte i loge nr. 34 Dannebrog og hyggelig brodermåltid. Fra turdeltakerne ble det overlevert en vase til lo-

Mister «Vadstene-turene» selv, Gunnar Jivegård, her avbildet på bussen.

gen og jeg fikk levere Håkon Håkonssons bordflagg. Da overmester Svend Erik Nielsen så navnet Mysen, dukket det nok opp gamle minner. På slutten av 60-årene hadde han gått på skole i Danmark sammen med Tore Korterud og jeg fikk med hilsen til Grete og Tore.

Tirsdag guidet Kaj oss i området sør for Limfjorden og vestover mot Nordsjøen. Vi stoppet for lunsj i Thorsminde og besøkte Strandningsmuseet St. George. Museet er bygd opp med gjenstander fra utallige forliste skip i dette kystområdet bl.a. fra linje-

skipene St. George og Defence som forliste i en orkan i 1811.

Om kvelden var søstrene på besøk i loge nr. 4 Erica. Her var det innvielse av to søstre og senere hyggelig søstermåltid. For brødrene var det byvandring hvor vi spesielt så på kunstverker.

Onsdag ble det langdag i bussen. Fra Holstebro gikk turen via Hamburg - Bremen - Osnabrück - Enschede til Apeldoorn. På vårt hotell fikk vi i all hast skiftet til logeantrekk og så gikk turen direkte til logehuset i Arnhem hvor vi ble tatt imot av søstre og brødre fra Peri Rebekkaloge og brødrelogene nr. 11 Thomas Wildey og nr. 18 Rijnloge. Etter taler og velkomstdrink var det deilig middagsbuffet felles for brødre og søstre. Senere var det logemøte for søstrene mens det for brødrene var orientering om skandinaviske loger og hollandske loger. Etter en times tid ble programmene byttet for brødre og søstre. Det rituelle arbeidet foregikk på hollandsk, men den fri talen var på engelsk. Også her var det overrekkelse av gaver, og vårt bordflagg ble gitt til loge nr. 11 Thomas Wildey.

Torsdag fikk vi en rundtur fra Apeldoorn til krigskirkegården og Airborne museum til minne om slaget ved Arnhem 17. september

Del av Logesalen i Skive. Vi ser Overstolen.

Fra Holstebro. Søstrene utenfor hotellet på veg til logemøte.

1944. (Samme dag ble vår reiseleder Gunnar Jivegård født!) Ellers var det overraskende og gledelig å se hvor mye skog det var her øst i Holland. Ved lunsjtid forlot vi Arnhem og kjørte sørover gjennom Tyskland til Luxemburg. Underveis stoppet vi i Xanten med minner fra Romertiden og med en flott katedral og likeens i Kevelaer som sies å være Tysklands største valfartsby. I Luxemburg bodde vi på Ibis hotell like ved hovedflyplassen. Vi så flylande og startete, men hørte ingen lyd. Utrolig godt isolert.

Fredag holdt vi oss i Moseldalen. Her var det overalt store plantasjer med drueranker i rette rader i

et kupert og vekslende landskap. I vinbyen Bernkastel-Kues fikk vi strekke på beina, oppleve den vakre bebyggelsen og nyte en kaffekopp i solsteiken. Vi besøkte vinbonden Hubert Braun hvor vi ble orientert om vinproduksjonen og fikk prøve oss som vinsmakere, men vi var ikke profesjonelle og slapp å spytte ut prøvene. Om ettermiddagen hadde vi en 3-timers båttur på Mosel i nydelig vær, og om kvelden var vi tilbake på vinfest hos Hubert Braun.

Etter nok en natt på Ibis Hotell fikk vi en guidet tur i hovedstaden Luxemburg. Guiden Charles var brite og under rundturen orienterte han oss om byens og lan-

dets historie og vekslende herskere og om dagens situasjon med mange internasjonale institusjoner. Av innbyggerne er ca 60 % av annen nasjonalitet og daglig kommer ca 150.000 personer over grensen for å arbeide i Luxemburg.

Utpå dagen krysset vi grensen til Tyskland og fortsatte til Koblenz hvor elvene Mosel og Rhinen møttes. Her var det noen timers stopp for lunsj, vinsmaking og vandring ved elvene før vi fortsatte til Wetzlar for overnatting.

Søndag var det tidlig start. Målet var Hamburg, men i Hildesheim var det forberedt en fantastisk fin mottagelse i logelokalene til Roland-Loge zu Hildesheim. En gammel kjenning fra Østersjøtoktet i 2006, OM Hans-Jørgen Botterbrod tok imot oss sammen med andre brødre og arbeidsvillige damer. Det var dekket nydelige bord med rikelige snitter og drikke for enhver smak og våre medbrakte musikanter, Uno, Bertil, Hardy og Hans spilte opp til glede for både verter og gjester. Det var sang og det var aktivitet som liknet på dans hvor den mest aktive viste seg å være Gerd Müller, Stor Sekretær i den tyske Storloge. Vel forsynt tok OM Botterbrod og hans kone oss med på en vandring i den gamle byen hvor det var et yrende menneskeliv og interessant bebyggelse. Ferden gikk så videre til Hamburg for vår siste overnatting.

Mandag ble langdag på alle måter. På vegen mot Puttgarden stoppet vi for handling i Heiligenhafen. Nådde planlagt ferje til Rødby, satte av Birgitte og Kaj ved Kastrup og bl.a. Narviksøstrene i Malmø, fortsatte så til Göteborg hvor vi hadde den store avskjedsseansen. Bussen satte kursen mot Vadstena og vi måtte vente 2-3 timer på Sjöfläbussen som satte oss av i Särpsborg kl. 21.

Kari og Magne

En stopp i Hildesheim. Masse blide mennesker etter en vellykket tur. Stående OM Hans-Jørgen Botterbrod.

Vær i Et og Alt dig Selv!

Det er Seirens Kunst, min Sjæl!

H. W.

« MENINGERS MOT »

"MENINGERS MOT"

Her kan brødre og søstre sende inn tanker de har, betraktninger, synspunkter m.m. de ønsker å dele med andre eller gi videre noen gode ord de har funnet et sted.

Redaksjonen håper at medlemmene vil sende inn stoff til den nye spalten, underskrevet med navn og beskjed om det ønskes at navnet skal stå på trykk.

Stoffet kan sendes til: b. Erling Hagen. E-post: erlingha@broadpark.no

s. Rigmor Løes. E-post: rigmor@byggesaker.info

eller leveres direkte til en av oss.

NORE-NYTT

Første nr. av NORE-NYTT kom høsten 1990. Etter forslag fra OM Frank Lind ble høsten 1989 ned-satt et utvalg for å drøfte om det kunne være aktuelt å starte en lokal logeavis. Utvalget bestod av Arne Støen, Kjell Næss, Alf Lie og Olaf Kolstad.

Konklusjonen av utvalgets arbeid var at man kunne sette i gang under forutsetning av at loge Cecilia ble med og at ambisjonene ikke ble satt for høyt med hensyn til antall nummer i året, innhold og omkostninger.

Cecilia ble med og utvalget med tillegg av Kari Tallaksrud stod for redaksjonen. I presentasjonen rettet utvalget en hjertelig takk til brødrene Hellerud og Sandvig for glimrende utført jobb med utgivelsen.

Det første nummeret ble godt mottatt og neste nummer kom allerede 25.02.1991 Senere er bladet kommet med to nummer i året og man fant det hensiktsmessig med utgivelse mars/april om våren og september/oktober.

Denne rutinen varte fram til omkring 2000. Senere er utgivelsen flyttet til slutten av mai og slutten av november. Jeg vil be redaksjonskomiteen om å vurdere å gå tilbake til de opprinnelige tidene for utgivelsen. Det er en kjensgjerning at NORE-NYTT ikke er noen dagsavis der det er om å gjøre å få med de siste nyhetene. Det er vel ikke noen ulempe om

omtale av et jubileum eller en juveltildeling i november først kommer i mars eller april neste år. Ved en tidligere dato for utgivelse vil også distribusjonen bli enklere og mer effektiv. Det må være en selvfølge at bladene i hovedsak skal deles ut i forbindelse med logemøte og at de som er på møtet, også tar med blader til medlemmer som ikke er tilstede. Enkelte må selvfølgelig få tilsendt bladet pr post, men listen over privilegerte kan bli ganske kort.

Som illustrasjon på hva det kan føre til ved at utgivelsen absolutt må vente på en begivenhet, kan jeg vise til omtalen av 40 års Veteranjuvelen til tre av våre brødre Dagfinn Arnesen, Kjell Næss og Bjørn Smeby 26. mai 2005. Alle tre hadde fortjent en fyldig omtale, men på grunn av plassmangel ble omtalen redusert til et minimum. Det hadde vel ikke vært så farlig om omtalen hadde blitt ut-satt til et nummer i september/oktober?

Til slutt vil jeg også inn på sekretærens spalte og omtale av jubilanter. Her er det nå ulike rutiner i de to logene ved at for brødrene blir det bare tatt helt runde tall som 60, 70, 80, 90, mens det for søstrene blir det tatt med 75 og 85. Det siste var også vanlig for brødrene tidligere og bør vel tas med i fremtiden.

Dette er ikke skrevet for å kriti-

sere, men jeg håper redaksjonskomiteen finner at problemstillingene er verd å drøfte.

Magne Skadsheim

SVAR:

Vi vil svært gjerne ha flere medlemmers syn på *tidspunkt for utgivelse* av NORE-NYTT.

Vår redaksjonstid strekker seg fra januar 2006 og fremover. I denne perioden har det vært et nummer i mai/juni og et i november/desember. Vi synes det har fungert bra å følge terminplanen i de to loger. Sidetallet har vi økt når stofftilgangen har vært stor. Men vi ber om at dette blir drøftet på et ettermøte i januar 2009, og så vil vi ta resultatet til etterretning.

M.h.t. utdelingen er også vårt standpunkt: minst mulig bruk av posten. Vi oppfordrer medlemmene til å ta med seg NORE-NYTT første kveld det ligger framme og til å ta med bladet til medlemmer som ikke er tilstede.

Redaksjonskomiteen

Løgner kun Sekunden vinder.

Intet Sanhedsord forsvinner.

H. W.

Frodig julemesse

I NORE-NYTT nr. 1–2008 minnet Sosialnemnda v/ s. Laila Fimland i Loge CECILIA om at "det er snart jul igjen, og i år er det julemesse"-- og så vel nemnda som Julemessekomiteen ønsket seg bidrag til denne. De ville lage en frodig julemesse i år 2008!--

At mange søstre tok dette til seg, har vi forstått lenge. På hver eneste logekveld i hele høst har Eks OM Åse Karin Røsand fått armene fulle av store poser med spennende innhold. Saker til messa! De "ansvarlige" søstrene har blitt blidere og blidere, og lagerplassen i kjelleren ble snart for liten. "Dette blir veldig bra!!!"-

Ivrig mottakere av varer til julemessa. Fra v.: Ida Lind, Solveig Hunstad, Turid Mohrsen og Grete Korterud.

Loddsalget til basaren startet før sommerferien, og mange av søstrene har deltatt som loddselgere. Kass. Evy Nøkleby har hatt kontroll med loddbøker og inntekter.

Redaksjonskomiteen besøkte Villa Nore tidlig i messeuka.

Den dagen vi var på besøk, var det prising av messearbeidene som var hovedoppgaven. Dagen før hadde andre søstre pakket ut. Alt lå nå framme i kollegierommet. Messebordet var fylt til trengsel, og basarbordet bugnet av gevinster. Gulvet var dekket av flotte pulsvanter og ullsokker. De første kakeboksene var også på plass, men den store mengden med hjemmebakst kommer først dagen før dagen.

Dandering og prising i dagene før messa åpner. Øverst og til høyre ser vi Grete Korterud, videre Evy Nøkleby og bakerst Berit Karlstad.

Det er ikke bare enkelt å prise så fine ting. Men ønsket er å få stort messesalg, og de besøkende vurderer selvsagt hvor mye penger de vil bruke når de skal handle hos oss.

Kass. Evy forteller at det foreløpig er kommet inn ca. 18.000 kr. bare i loddpenger.

Pressen er invitert. Pressemelding blir sendt, og annonsen ligger klar til trykking.

Det er tydelig at her har det vært mange flittige hender i sving, og flere vil det bli før uka er slutt. Julemessekomiteen og Sosialnemnda forsterkes nå med flere søstre. Privatnemnda skal ordne med kafèsalget. Det er satt opp jobbelister. Mye praktisk arbeid står fortsatt igjen, men alle er positive og står på. Lørdag 22. november kl. 12.00. åpnes årets julemesse i våre nye lokaler.

Tenk hvor flott det blir med alle de fine salgsbordene under de vakre lysekronene!

Ingen tvil! Julemessa år 2008, den blir frodig!

R.L.

*Klag ikke under Stjernene over Mangel paa lyse Punkter i dit Liv!
Ha, de blinke jo som om de vilde tale til dig!*

H. W.

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

Hvor ofte skal Gud takkes

Så mange ganger som det er sand
på havsens bund, på elvens strand,
som det er blomster på eng om våren,
som det er dråper av blod i åren,
som det er stjerner på nattens hvelv,
som jeg har syndet mot Gud, jeg selv,
som det i skogen er bær og blader
og strå og agner i bondens lader,
som det er torner i nypehekk,
som det er småfisk og sten i bekk,
som treet kløves kan opp i splinter,
som sneens flokker i barsken vinter,
så mange ganger som det er mygg
om sommerkvelden på elvens rygg,

som det er aks på en vakker ager,
som det er kråker på staur og staker,
som det er penger i Engeland,
som det er gnister i ildebrann,
som det i sorgen er tunge tårer,
som det er spørsmål og råd hos dårer,
som det er taksten på Kongens slott,
som man har venner, når det går godt,
som det er bølgende gress på marken,
som det var levende dyr i arken,-
så mange ganger, og flere med,
skal Gud lovprises i evighet.

AMEN.

H.W.

2008 er et Wergelandsår

Det er i år 200 år siden Henrik Wergeland ble født. Oppmerksomme lesere har sikkert gjenkjent både sitater og små dikt i NORE-NYTTi dette nummeret. Alt er hentet fra hans diktning. Noe husker dere fra egen skoletid, og andre ting har dere kanskje hørt eller lest uten å vite at det er skrevet av nettopp Henrik Wergeland.

Vi i redaksjonskomiteen ønsket å markere Wergelandsåret på denne

måten. Kanskje noen får lyst til å lese mer om og av vår store forfatter. Lett tilgjengelig stoff på www.wergeland2008.no og www.nasjonalbiblioteket.no. "Den største dikter Norge har fostret. Den første sosialdemokrat. De svakes ridder. Riksantikvar, historiker og folkeopplysningsmann. Individualist og rabulist. En følelsesmessig vulkan. En herold for toleranse og menneskeverd."

R.L.

Henrik Wergeland, malt av Carl Peter Lehmann (1794–1876). Foto: Anne-Lise Reinsfelt. Eier: Norsk Folkemuseum.

**Redaksjonen
ønsker alle
lesere av
NORE-NYTT
en flott
julehøytid!**

Smaafuglene paa julebaandet

"Kom, vesle sisik, følg med, følg med!
et herlig julekveldsmaal jeg ved.

En fattig husmand bag skogen bor;
han gir os et neg i aar som i fjor.

Han eier kun tre; dog gir han os ett;
for Jesu skyld, saa gjør han det.

Og hør du smaasisik, stur ei saa,
men følg med din frænde, spurven graa!"

Saa fløi de søskendebørn afsted.
Om julekvelden er lykken med.

Forbi en skjære de heldig slap,
som vippede paa en veirhanes knap.

Sig katten listed paa laavebro;
han skottede lysten op til de to.

Men sulten gjør baade døv og blind;
de styrtede sig i neget ind.

Der sad de saa lunt i sno og sne;
kun høiest stjerne dem kunde se.

Der sad de trygt paa den høie stang;
den julenat blev dem ei for lang.

Der sad de begge til messetid.
Da klokkerne ringte, saa fløi de did.

H.W.